

ondenkbaar."

204 De Vooys, *Gesch. v. d. N. Taal* 171-2 (vgl. 157); M. Valkhoff, *N. Taalg.* 27, 312. Voorbeeld: onder ons democratisch bestuur gaat in Holland de jeugd der bovenlaag als het volk de *ee* en *oo* diphthongeeran!

205 Men vergelijkte b.v. Royen, *Spraak en Taal* (1933) 18-19 met Van den Bosch, *Taal en Lett.* 5, 210.

206 Zie a. art. v. V. d. Bosch, met zijn opgewonden „grieven tegen het Oude Taalonderwijs". Maar ook De Vooys passim: *Taalk. Opstellen* I 16, 45-46, 49, enz. Zie aant. 53.

207 Reeds Cosijn moest zich boos maken tegen Logeman, om diens „grappige invallen" bij een taalkundig verschil, en over de methode om „denkbeeldige tegenstanders als zotskappen te laten argumenteeran". Hij acht dit „een zeer geschikt middel om zich een bijster gemakkelijke overwinning te verschaffen. Maar komt men zoo veel verder?" *Taal en Lett.* 6, 243.

208 Het hoofdthema van G. Royen's bemoeienissen met het Nederlandsch.

209 Kollwijn zelf moest in 1912 al erkennen, dat de hoofdzaak voor hem lag bij het geslacht en wat daarmede samenhang. En daarbij kon van geen bemiddeling sprake zijn; *Kritiek op Staatskommissie* 77. Zie verder aant. 91.

210 Ik weet wel, dat De Vooys een ietsje water in den ouden wijn heeft gedaan, in zijn studiën over de grammatica van de 17de eeuw (zie *Taalk. Opst.* I 290, 331), maar veel te weinig, en de oude opvattingen leven nog onverzwakt in zijn kring voort; vgl. daarvoor ook enkele vroegere aantt.

211 Zoo tel ik zelf ook mee, wanneer ik mij niet sterk vergis. — Zulk een berekening o.a. in *Handd. St.-Gen.* a.v. 2147.

212 Maar niet op de manier van minister Marchant; in zijn verzekeringen, dat zijn voorschriften zoo algemeen met vreugde worden aanvaard, klinkt mij iets toe van den luguberen humor van een oud volksboek.

213 Dr. Langeveld zegt (*Taal en Denken* 32): „ik zelf heb nooit